

ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਦੁਆਰਾ: ਜਾਰਜ ਲਿਓਨ ਪਾਈਕ, ਸੀਨੀਅਰ

ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਮੁਫਤ ਵੰਡਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਕਾਪੀਆ ਲਈ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ ਤੇ, ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤ ਸੱਕਦੇ ਹੋ।

Published By

Grace Temple
1235 Locklin Rd
Monroe, GA 30655 USA
Web: www.GraceTempleOnline.org
Email: info@GraceTempleOnline.org

PUN9915T • Punjabi • The Faith

<http://www.transology.info/tracts/pun9915t.htm>

ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਪਰਚਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋ? ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਹੋਣਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ? ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਜ਼ਲਮ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਿਜਾਤ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ, ਉਹ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆ।

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਟੀਚਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਕਸਦ ਸਹੀ ਹੈ? ਜਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਗਲਤ ਹ। ਚਾਹੇ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ...! ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਘਰ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਹੋਣਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੋਕਤ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ?? ? ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੂਖ ਦੇਣ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਇਬਲ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੁਲੇਮਾਨ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਦੱਸਿਆ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਤੇ ਸਥਾਈ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚ ਚੋਟੀ ਦਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੋਣਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਚੇਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਕਿੱਥੇ ਹੈ.? ?? ? ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?? ?? ਬਾਇਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਾਂਗ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਦਾ ਹੈ। ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਚੰਗਿਆਈ ਵੀ ਬਣਾਉਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਹ ਹਨ।

ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਘਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਢੁੱਬ ਗਿਆ। ਜੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ।

ਇੱਕ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪਛਤਾਵੇ ਲਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸਾਡੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਕਤੀ ਸਵੀਕਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਰੀਬ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਨੇੜੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਮੌਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੋ ਬੰਦਿਆ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਦੋਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਮਰ ਗਏ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਇਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਬੁਰਿਆਰ (ਬੁਰਾਈ) ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਗੁੰਜਦੀ ਹੈ ਜੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਡਰ, ਬਿਮਾਰੀ, ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਜਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦੀ ਮਾਤ੍ਰੀ ਕਿਸਮ ਹੈ। ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਬਦਸ਼ੂਕੀ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਖੰਡ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਜੀਵਨ, ਬੌਧਿਕ ਤਰਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਸ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਨ ਹੈ..???

ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਢੂੰਗੇ ਉਦੇਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਰੱਖਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀ ਪਦਵੀ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ‘ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਰਾਖਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਬਲ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧੋਖੇ ਵਾਲੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਧੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਰਖ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਧੀਆ ਘਰਾਂ, ਕੱਪਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ‘ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਜਤ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ‘ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਸਾਰਾਂ, ਤੱਪਦਿਕ ਦੇ ਕੇਂਦਰਾਂ, ਅਖਬਾਰ ਦੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆ ਸ਼ੋਰਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਡਰ ਅਤੇ ਖਿਡਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੀਵਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਾ ਪੱਧਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖੁਸ਼ੀ, ਸ਼ਾਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹੀ ਦਲੀਲ-ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼, ਜਿਸ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਵਕਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਲੰਘੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਰ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਯਿਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਰਸ਼ਾਲਮ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਤਬਾਹੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮੁੱਲਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਸਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਰਮਾਂਚਕ ਜਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਗੈਲੀਲੀਅਨ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਕੋਮਲ ਗੁੰਜਾਂ ਆਉਣੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਜਿਓਇਆ। ਅੱਜ ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ: ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਛਤਾਵੇਂ ਦੇ ਸੱਦੇ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੁੜਦੇ..?? ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਿਕ ਰੁਝਾਣ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੁੜ ਕਿ ਘੱਟ ਜਾਗੀਰ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ?

ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸਿਰ-ਮੱਥੇ, ਉੱਚ-ਦਿਮਾਗ, ਅਨੁਮਾਨਤ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵੱਧ ਹੋਣਗੇ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਆਉਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਾਮੀਰ ਨੂੰ ਗਰਮ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਗ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੈਤਾਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਰਮੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹੋ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੱਭ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪੱਛਿਆ, ”ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ..???”। ਉਹੀ ਪਤਰਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਅੱਜ ਅਰਥਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਨ੍ਹੇ ਕੁ ਲੋਕ ਸਰਲਤਾ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗੁੰਜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ ਆਉਦੀ ਹੈ।

ਤੋਬਾ ਕਰੋ, ਪਾਪਾ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆ ਲਈ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜੋ ਦੂਰ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬੁਲਾਉਣਗਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋ..???

ਬਾਇਬਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਰਸੂਲਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉਤੇ ਅਟੱਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸੇਖੀ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਬਚਨ ਦੀ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਤਰਸ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ, ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀ ਉਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਬਗਹਿਮ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ”ਇਹ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬੁਲਾਵੇਗਾ।”

ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁਲਾਹਟ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੁਰਵਜਾਣਤਾ (ਗਿਆਨ) ਵਿੱਚ ਸਨ..?? ੧ ਪਤਰਸ ੧:੨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਛਿੜਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪੁਰਵਜਾਣਤਾ (ਗਿਆਨ) ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਵਾਅਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਰੱਬੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹੋ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਬਚੋਂ ਸਕੋ, ਜੋ ਵਾਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੰਜਵੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਪੂਰੀ ਸਿਹਨਤ ਕਰਨ, ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ, ਗੁਣ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨੇਕੀ, ਗਿਆਨ: ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ, ਸੰਜਮ ਨੂੰ; ਅਤੇ ਸਹਿਜਤਾ, ਸਬਰ; ਅਤੇ ਸਬਰ ਨੂੰ, ਭਗਤੀ; ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਲਈ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਦਇਆ ਜਾਂ ਦਾਨ ਲਈ, ਜੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਨਾਂ ਬੰਸਰ ਜਾਂ ਫਲ-ਰਹਿਤ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਰ ਜਿਸਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਦੂਰੋਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਂਧਾਂ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰੇਮ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੈ, ਇਹ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਦਾ, ਘੰਢੀਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਬੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੱਭ ਕੁਝ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੀ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਦੇ ਫਲ ਹਨ:- ਪਿਆਰ, ਅਨੰਦ, ਸ਼ਾਤੀ, ਸਹਿਣਸ਼ਿਲਤਾ, ਕੋਮਲਤਾ, ਨਿਮਰਤਾ, ਸੁਸ਼ਿਲਤਾ, ਚੰਗਿਆਈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਏ ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹੋ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੰਦਗੀ

ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕੁਧਰਮੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ..?? ਧੋਖਾ ਨਾਂ ਖਾਓ; ਹਰਾਮਕਾਰੀ, ਮੁਰਤੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਵਿਭਚਾਰੀ, ਅਪਰਾਧੀ, ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ, ਚੌਰ, ਲੋਭੀ, ਸ਼ਰਾਬੀ, ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੁਟੇਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਰਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਪੈਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਜੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣਾ।

ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ। ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਰਹੋ, ਰੁੱਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਤਾੜਨਾ, ਝਿੜਕਾਂ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣਗੇ ਪਰ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਜਲ੍ਹਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣਿਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਢੋਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕਿ ਕਹਾਣੀਆ ਵੱਲ ਲਾ ਦੇਣਗੇ।

ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰੋ ਸਿਖਾਉਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਭਗਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੰਕਾਰੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿੰਤੂ ਪਰੰਤੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨਹੀਂ...!!! ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਰਾਹ ਵੱਲ ਮੁਹਿਆ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਬੁਰਿਆਈ ਲਈ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਜਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੁ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਓ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਦੁਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

ਦੁਆਰਾ: ਜਾਰਜ ਲਿਓਨ ਪਾਈਕ, ਸੀਨੀਅਰ

ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੰਤ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ

ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ